

riets Skattedepartement stadig var betænkeligt ved denne Udvidelse, i alt Fald i al Almindelighed, til Landkommunerne, hvorimod man fra Finansministeriets Side kunde tænke sig at udvide Regelen til Sognekommuner med en mere udstrakt bymæssig Bebyggelse, dog kun, hvis Forvaltningen var saaledes organiseret, at Pantefogeden kunde vælges indenfor Forvaltningens faste Personale med fornøden Sikkerhed for Udpantningens forsvarlige Udførelse.

Saaledes har Sagen hidtil henstaaet. Den har saa været fremme igen paa begge de to store Organisationers Delegeretmøder i Efteraaret. Jeg var til Stede ved begge Møder, hvor der var en udførlig Diskussion om Spørgsmaalet. Der blev her gjort gældende — jeg tror, man kan sige fra alle Sider indenfor disse Organisationer, hvad enten vedkommende Taler hørte til de bymæssigt bebyggede Kommuner eller til de større eller de mindre Landkommuner —, at der i Virkeligheden ikke var nogen Risiko for Staten ved at indføre kommunale Pantefogder ogsaa i Landkommuner, idet det var givet, at de ganske smaa Landkommuner med spredt Bebyggelse alligevel ikke vilde indføre Pantefogder. Jeg anførte heroverfor, at jeg personlig ogsaa efter mit Kendskab til landkommunal Forvaltning meget gerne saa denne Regel udvidet, som alle i Landkommunerne ønskede det, men af Hensyn til de af Finansministeriet anførte Argumenter var betænkelig ved at give helt los. Jeg mente, at man burde sætte en Grænse efter Kommunernes Størrelse. Dette var man i og for sig, tror jeg at kunne sige, nogenlunde tilfreds med, om end man helst saa, at der ingen Grænse blev sat.

Efter Forhandlinger med Finansministeriet har dette nu opgivet sine Betæneligheder ved Indførelse af Pantefogder i Landkommunerne, naar der i det Lovforslag, som Justitsministeriet agtede at fremsætte, blot blev sat en Bestemmelse ind om, at i Landkommuner med under 2 000 Indbyggere skulde Ordningen approberes af Amtsraadet. Det er altsaa dette, Lovforslaget gaar ud paa, og den paagældende Bestemmelse kommer derefter til at lyde saaledes: „I København, paa Frederiksberg, i Købstæderne og i Landkommuner kan endvidere efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse — i Landkommuner med under 2 000 Indbyggere dog kun, hvis Bestemmelsen approberes af Amtsraadet — Udpantning for Skatter, Afgifter og andre Ydelser til det offentlige foretages ved dertil af Kommunalbestyrelsen bemyndigede

kommunale Tjenestemænd uden Hensyn til Fordringens Størrelse og Udpantningens Genstand.“

Jeg tror, at man roligt kan vedtage dette Lovforslag, ogsaa, selv om man ser Sagen ensidigt fra Statskassens Synspunkt. Jeg tror, at det, Staskassen kommer til at afgive i Gebyrer, vil den mere end indvinde gennem større Effektivitet i Skatternes Inddrivelse; og under Hensyn til, at Lovforslaget altsaa meget ønskes og i Aarevis har været ønsket af de landkommunale Organisationer, og under Hensyn til, at det paa Grund af forskellige andre store Forslag, navnlig Straffelovforslaget, ikke har været mig muligt at faa det almindelige Lovforslag om Ændringer i Loven om Rettens Pleje færdigt, saaledes at det kunde fremsættes nu, har jeg anset det for rigtigst straks at fremsætte et særligt Lovforslag paa dette Omraade. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes Fredag den 30. ds. Kl. 1¹/₂ med følgende Dagsorden:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ændring i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 m. v.

Mødet hævet Kl. 1⁵⁰.

49de Møde.

Fredag den 30. Januar Kl. 1¹/₂.

Formanden: Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, er det i Dag 75 Aar, siden Rigsdagens første Samling blev aaben. Tingenes Formænd har i den Anledning i Dag været tilsagt til Audiens hos Hans Majestæt Kongen, ved hvilken Lejlig-